

fentlige fordringer i den nye statslige restanceinddrivelsesmyndighed under Skatteministeriet.

Venstres, Dansk Folkepartis og Det Konservative Folkepartis medlemmer bemærker endvidere, at der under behandlingen af lovforslagene har været rejst spørgsmål om den foreslåede regulering af ansættelsesvilkårene for tjenestemænd, der i forbindelse med kommunalreformen overføres til en ny ansættelsesmyndighed.

Efter § 7, stk. 1, i lovforslag nr. L 112 overgår disse tjenestemænd til ansættelse under den nye ansættelsesmyndighed på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår.

Der har i den forbindelse navnlig været peget på, at der på nogle punkter er forskel på de statslige og kommunale lønvilkår og andre ansættelsesvilkår. Endvidere har der været rejst spørgsmål om sikring af tjenestemændenes pensionsret.

Regeringen har tilkendegivet, at den foreslåede bestemmelse forudsættes gennemført på den måde, at de pågældende ansættes som tjenestemænd hos den nye ansættelsesmyndighed i henhold til dennes tjenestemandregler og de kollektive aftaler, der er indgået i henhold til disse regler.

Det forudsættes herved, at der ikke sker forringelser af lønvilkår og andre ansættelsesvilkår som følge af overgangen frem til den 31. marts 2008, svarende til den 3-årige aftaleperiode på det statslige og kommunale område. Det forudsættes endvidere, at tjenestemændene herefter fuldt ud omfattes af de løn- og andre ansættelsesvilkår, der gælder for allerede ansatte tjenestemænd hos den nye ansættelsesmyndighed. Der er dog ikke noget til hinder for, at lønvilkår og andre ansættelsesvilkår også før den 1. april 2008 ændres ved aftale mellem de relevante organisationer hos den nye ansættelsesmyndighed. Ændringer i lønvilkår og andre ansættelsesvilkår, der efter overgangen aftales i den hidtidige ansættelsesmyndigheds regi, får derimod ikke virkning for de tjenestemænd, der er overgået til en ny ansættelsesmyndighed. Sikringen mod forringelser ophører, hvis tjenestemanden på eget initiativ bliver ansat i en anden stilling.

Specielt for så vidt angår tjenestemandspension, har regeringen tilkendegivet, at det ved den pensionsmæssige indplacering hos den nye ansættelsesmyndighed vil blive sikret, at der ikke som følge af overgangen sker forringelse af den

pensionsret, der er optjent efter kommunale regler eller regler, der svarer dertil, frem til udgangen af den 3-årige aftaleperiode eller ved tjenestemandens fratræden inden dette tidspunkt.

Det forudsættes i øvrigt, at den nærmere udmåntning af bestemmelsen drøftes med de relevante organisationer på det statslige og kommunale område som led i den dialog, der finder sted mellem parterne, om kommunalreformen.

V, DF og KF er enige om, at ovenstående også omfatter kommunale tjenestemænd, der overgår til ansættelse i staten som led i samlingen af inddrivelsen af offentlige fordringer i den nye statslige restanceinddrivelsesmyndighed under Skatteministeriet.

Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at S's og RV's principielle holdning til lovforslaget er uændret. S og RV har foreslået, at inddrivelsen af restancer vedrørende det offentliges krav deles mellem stat og kommune.

Efter S's og RV's forslag skal inddrivelsen af personnummer- og ejendomsnummerorienterede restancer samles i kommunerne, og virksomhedsorienterede restancer samles i én statslig inddrivelsesmyndighed.

Målt i antal restanter (450.000 ifølge Rigsrevisionens skøn) så vel som i antal medarbejdere (1.442 ved udgangen af 2002) udgør kommunerne i dag langt den største del af den samlede inddrivelsesorganisation. Over 300.000 skyldnere møder årligt personligt op i kommunen i forbindelse med deres restancesager.

Med de nye og større kommuner og oprettelsen af servicecentre vil skyldnerne ved placeringen af den personorienterede inddrivelse i kommunerne blive sikret en smidig og nær kontakt med inddrivelsesmyndigheden.

Samtidig sikres borgerne ved en sådan placering, at der altid vil blive foretaget en individuel vurdering i forbindelse med inddrivelsen.

Endvidere vil den enkelte borger og den enkelte virksomhed få et bedre overblik over deres betalingsmuligheder, idet kun én myndighed skal inddrive hos den samme restant. Dette vil tillige forenkle inddrivelsen og gøre det lettere at genoptage en sag, hvis restantens økonomiske situation forandres, så pågældende får mulighed for at afdrage på sin gæld.